

בין שימור להתחדשות

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-18.2.23

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים מפגש נוסף, הזדמנות נוספת לעסוק במתרחש, במתפתח, באופן שבו בני אדם הולכים בדרכם, ומה היא הדרך שבה בני אדם הולכים ולאן הכול הולך.

נתחיל ונאמר שזה דימוי נפוץ עד מאוד, וגם אנו עושים בו שימוש בזמן שהאנרגיה מתורגמת למילים - ישנה דרך שבה בני אדם הולכים, והיא אינדיבידואלית ובו זמנית גם קולקטיבית. הדרך הקולקטיבית היא של חבירה מחדש של תרבות בני האדם למה שאנו מגדירים כציוויליזציה של אור, זו המתקיימת ברחבי היקום. האנושות יוצאת מעידן של חשכה, של בידוד, של הפרדה מלאה, וחוזרת לקחת מחדש את מקומה באופן שלא היה בעבר. אמנם היא לוקחת את מקומה מחדש, אבל האופן שבו כל זה יבוא לידי ביטוי יהיה שונה ולא מוכר, משום שהאנושות המתקיימת כיום אינה דומה לזו אשר התקיימה בעולם זה כאשר הכול החל, זמן מה לפני שהבידוד של האנושות החל.

זו הדרך הקולקטיבית וזו התנועה. את זה אפשר לקבל, אפשר להבין, אפשר להתמסר לזה, אפשר להתנגד לזה, אבל אי אפשר לשנות את זה. זה מה שקורה. איננו יכולים לומר מהו משך הזמן של תהליך זה, כמה זמן הכול ייקח. זה הוא מהלך מורכב, וההדרגתיות שבו היא משמעותית, משום שהיכולת של בני אדם להכיר את עצמם מחדש, לזהות את טבעם האמיתי, היא מוגבלת. ההתפתחות של היכולת הזו מדורגת במכוון, כדי שתוכלו לצחוק כאשר אתם מזהים את מי שאתם, ולא להיבהל עד כדי חורבן.

הדרך האינדיבידואלית להתפתחות

מתוך זה נאמר שישנה הדרך האינדיבידואלית, וזו מבוססת על הרצון של בני אדם ועל התשוקה של בני אדם. יש את מה שאתם רוצים עבור עצמכם והתשוקה שמניעה אתכם בחיים אלה. זה עשוי להישמע פשוט, משום שלרוב אתם יכולים לזהות רצון כזה או אחר, ואולי אתם יכולים לזהות תשוקה מסוימת. בפועל זה מורכב, משום שכבני אדם אתם מורכבים מיותר מאשר המודע שלכם. יש עוד היבטים, עוד חלקים במי שאתם, וכל אלה ביחד יוצרים יצירה שהיא מה שאנו מגדירים בתור הדרך האינדיבידואלית.

אלו הם הרצונות המודעים והלא מודעים. זו התשוקה והבהלה. כל אלה הם אשר מניעים אתכם.

אתם באים לעולם הזה עם מה שאנו מתארים כתשוקה נשמתית. אפשר לומר שזו בחירה של נשמה, אולי חוזה שנשמה כביכול חתמה עליו, אבל אנו מזהים זאת ומגדירים זאת כתשוקה. נשמה באה לעולם זה כדי להתפתח, כדי לחוות חוויות מסוימות ולהתפתח מתוכן.

יש אשר באים לכאן כדי לעבור מסע התפתחות, ואפשר לומר כי אלו הם רוב בני האדם. יש אשר באו לעבור מסע התפתחות שעיקרו הוא לסייע באופן אקטיבי בהתפתחות של האנושות כולה. יש שהמסע שלהם כפול - הם עוברים התפתחות עבור עצמם, והם עוזרים לאנושות, כתרבות, לחבור מחדש לציוויליזציית האור, בכך שהם עוזרים לאחרים להכיר את עצמם.

הסנכרון של הדרכים

התהליך של חיבור מחדש נעשה הן ברובד האישי והן ברובד הקולקטיבי. אלו הם פני הדברים, אלו הן הדרכים, ולעתים הן משתלבות זו בזו. כאשר בני אדם מבקשים לממש רצונות ותשוקות, אז הדרכים מסונכרות - זו האישית וזו הקולקטיבית, הן נעות במשותף. יותר נכון יהיה לומר שהן נעות באופן מסונכרן. ההתפתחות נעשית במקביל, האישית והקולקטיבית. לעתים האישית מקדימה את הקולקטיבית, לעתים תאמרו שהיא משתרכת מאחור, אבל אנו רואים את הסנכרון ולא את המדידה הלינארית של מי יותר ומי פחות.

ההשפעה של הפחד

לעתים קורה דבר מה אחר, משום שאין בבני אדם רק רצון שהם מודעים אליו ומתחברים אליו ונעים מתוכו ואיתו. ישנם עוד רצונות, שהם פחות במודע. ישנה תשוקה אשר מניעה בני אדם, אבל ישנה גם הבהלה, וכאשר הרצונות הלא מודעים והבהלה הם אלו אשר הופכים להיות דומיננטיים, התנועה משתנה. א

אתם יכולים לומר במצבים אלה שאתם רואים בני אדם שעומדים במקום. אתם יכולים לומר שישנם בני אדם שנעים לאחור, ואולי עוזבים דרך אחת ויוצרים דרך אחרת. אתם יכולים להתחיל לתאר את הדברים באופן הזה, אשר יכול ליצור לעתים בהירות, אבל גם בו זמנית מעצים את אי ההבנה, משום שאין זה ברור מה באמת קורה.

זה מה שקורה מנקודת המבט שלנו: ישנה בהלה, וזו מעצימה רצונות נוספים. כלומר, אם יש רצון של האדם ליצור לעצמו חיים מסוג מסוים, וליצור את עצמו מחדש באופן מסוים, זה יכול להיות הרצון אשר מניע אותו. אבל יש עוד רצונות ואלו, כאשר הם נפגשים עם בהלה, הם יוצרים תנועה אחרת. על כך אנו מדברים במפגש זה.

לחצות מדבר של זרות

אנו עושים זאת משום שבשנה זו של תהפוכות, זה חלק ממה שקורה. אתם מגלים מחדש את הרצונות והתשוקות, ואתם יכולים לחוות בעוצמה את הבהלה.

בני אדם יכולים יותר בקלות להכיר את עצמם, לזהות את עצמם ולהניע את עצמם במסע החיים. התנועה הכוללת במרחב כולו היא תנועה של חדש, של התחדשות, של יצירה של מה שלא היה בעבר, של שינוי של מה שהיה לטובת מה שיכול להיות. זו התנועה הכוללת.

אפשר לומר שהדרך הקולקטיבית מאופיינת בתקופה זו באותה התחדשות שעליה אנו מדברים כבר זמן מה. בו בעת, מה שקורה הוא שיש עוד רצונות, וישנה בהלה.

הבהלה היא מפני ההתחדשות, היא מפני האפשרות של לא להכיר את עצמכם ולהישאר במקום חדש ולא מוכר ולא ידוע, זר וקר ומנוכר. הבהלה היא מפני טריטוריה לא מוכרת, שהיא איננה מרחב פיזי, אלא מעין מצב תודעה שבני אדם מפחדים להגיע אליו.

ההתחדשות מעבירה בני אדם דרך מדבר של זרות. בני אדם מפחדים מהזרות הזו והם אומרים "עדיף ללכת למה שהיה או להישאר במה שיש או לחזור אחורה, יותר, למה שהיה פעם", לא להתפתח, לא להשתנות, לא להתחדש. זו הבהלה, והיא מתעצמת בזמנים אלה, ככל שההתחדשות הולכת ומאיצה.

ההשפעה של הרצונות הנוספים

בו בעת, יש עוד רצונות, שהם אינם תמיד נמצאים במודע. אם הרצון של האדם הוא ליצור עבור עצמו שינוי - בתוכו, בחייו או בו זמנית בשני ההיבטים - יתכן וישנם בתוכו עוד רצונות. רצונות כגון להישאר במוכר, רצון לאחוז בהיבטים מסוימים של המציאות, באופן שבו מערכות יחסים מתקיימות, באופן שבו האדם מתנהג במצבים מסוימים ועם אנשים מסוימים.

לעתים, רצון לשמר מערכות יחסים ואנשים עם נוכחות מסוימת. לעתים זה אומר לשמר מקומות שבהם הייתם, כגון מקומות של עבודה, מקומות של מגורים, מקומות של בילוי, לעיתים מקומות של התפתחות. להישאר במה שהיה, לשמר את מה שהיה, כמו שדבר לא יזוז.

זה עשוי להישמע דומה לבהלה, אבל אנו בכל זאת מתארים את הדברים בנפרד, משום שההתחדשות אינה אומרת להכחיד את הקיים. היא אינה אומרת שכל מה שהיה, לא יהיה. ההתחדשות היא שלב נוסף של התפתחות, היא לא התחלה חדשה. היא לא מחיקה של העבר והליכה קדימה, אבל הפחד אומר שזה מה שקורה.

תנועה של שימור

כאשר ישנם בתוך האדם עוד רצונות, כמו לשמר דברים מסוימים, והרצונות פוגשים את הפחד, אז התנועה אשר נוצרת היא מה שאתם תתארו כתנועה של שמרנות או של שימור.

האדם מבקש באופן לא מודע, להכניס את עצמו למעין קופסת שימורים, שבה הוא ישמר הרגשה וחוויה ודינמיקה במציאות פנימית וחיצונית, וכך הדברים לא ישתנו. גם אם הם אינם אידיאליים עבורו, גם אם הוא לא תמיד מרגיש בהם בטוב, האדם יבקש לשמור על עצמו בתוך עצמו.

זה מה שקורה בזמן הזה, אלו הן שתי התנועות. ישנה תנועה של התחדשות, המעבירה בני אדם דרך מדבר של זרות, שבו ישנה התפתחות אשר יכולה להביא פעמים רבות לשמחה. זה איננו מדבר של מוות, זה איננו מדבר של שממה, של הפסד או של אובדן. ההתחדשות היא איננה לכדי איום, אלא לכדי חיים חדשים, ואל תוך זה ההתחדשות נעה. זו המגמה, זה הכיוון, אך בדרך ישנו מדבר של זרות.

בני אדם, בחלקם, אינם רוצים כל כך להיכנס אל המדבר ולחצות אותו, ולכן נוצרת התנועה השנייה של שימור, של אחיזה בכוח עד כדי מלחמה במה שהיה.

יש לכאורה את אלה אשר רוצים לשנות, שרוצים להשתנות, אבל למעשה רוצים לחזור לאחור, ואתם עשויים לפגוש אותם. הם עשויים להיות בני אדם שאתם מכירים, והם עשויים להיות אנשים בעלי השפעה - פוליטיקאים למיניהם, אשר מדברים על התחדשות אבל למעשה מבקשים לשמר את מה שהיה ולחזור למה שהיה בעבר. לבטל את הקיים כביכול לשם התחדשות, אבל זו הלכה למעשה מחיקה של הקיים לטובת פנטזיה על עולם שבו התחדשות אינה מתרחשת.

העולם נמצא בשינוי

אנו אומרים זאת מזה זמן, שעולם זה של בני אדם נמצא בשינוי. בני אדם נמצאים בשינוי. יותר מכל, מה שעליכם להסכים לו, זה להשתנות. זה אומר להסכים לא להכיר את עצמכם, אבל בשביל ליהנות מעצמכם יותר מכפי שאתם רגילים.

אל תתמקדו בחוויה של הפסד או אובדן שיכולה לבוא עם השינוי. זו זמנית. ההתחדשות מביאה לבני אדם הזדמנות חדשה להגשמה ופריחה. החבירה מחדש לציוויליזציה של אור היא לא רק קולקטיבית, היא גם אישית, ואתם יכולים ליצור חיבורים יציבים וברורים ביניכם לבין המרחב כולו, זה אשר מכיל בתוכו תרבויות אחרות ועולמות אחרים, פיזיים, פיזיים למחצה ולא פיזיים גם יחד.

אתם יכולים, בזכות חיבורים אלה, לחיות את עצמכם יותר במלואכם בעולם זה ממש, בעודכם חיים במציאות חומר של שלושה ממדים. אתם יכולים ליהנות ולחיות חיים שיש בהם עושר וגיוון וחופש גדול יותר מבעבר. זה מה שיכול לקרות.

להתמקד בהתחדשות

זו התנועה הקולקטיבית, האישי כבר נתון לבחירה. האם בני אדם מבקשים לשמר או להתחדש? האם אתם מעזים לאבד את עצמכם, לחוות זרות כדי להכיר את עצמכם מחדש, כדי להיפרד ממה שיש להיפרד ממנו, ובעיקר להתחבר מחדש למה שיש להתחבר אליו? זה הדגש, ובזה אנו מציעים לכם להתמקד.

אל תתמקדו בפרידה. אל תתמקדו בעצב של הפרידה או בכאב שלה, משום שזו עשויה להיות מעין ביצה שאתם עשויים לדשדש בה. אתם אכן נפרדים מהיבטים בעצמכם, מחוויה פנימית ולעתים ממצבים, ממקומות, מאנשים. השינוי מביא לפרידה, אבל השינוי הוא שינוי של התחדשות.

אנו מציעים שאת הדגש שלכם תתנו להתחדשות יותר מאשר לכל דבר אחר. תזהו את ההתחדשות, כיצד היא מתממשת, כיצד היא כבר באה לידי ביטוי בעצמכם ובחייכם. יתכן והיא בעלת השפעה מצומצמת, יתכן וההתחדשות תהייה בעלת השפעה גדולה. כך או כך, היא כבר מתקיימת, ואתם כבר יכולים לזהות אותה אם תשימו לב אליה. תוכלו להרגיש אותה יותר וליהנות ממנה יותר אם תשימו לב אליה.

אנו מציעים שתמקדו את תשומת הלב בהתחדשות, בחוויה אשר מתרחשת. גם אם היא עדיין מצומצמת, היא קיימת. התמקדו בה. הפכו אותה לעיקר. לא כדי לבטל או להעלים רגשות של עצב או כאב כאשר אלה עולים, אלא כדי לא להפוך את אלה לעיקר. לא להפוך את עצמכם לאנשים אשר נמצאים בפרידה מתמדת.

אתם למעשה נמצאים בחיבור מחדש שהוא תמידי. יש בו היבטים של פרידה, אשר לעתים הופכת להיות משמעותית ולעתים היא מצומצמת, אבל יש בתהליך הזה חיבור, גילוי מחדש של מי שאתם, מימוש חדש של מי שאתם, באופן שלא היה בעבר שלכם. לא בחיים אלה ולרוב גם לא בחיים קודמים.

הרשו לעצמכם להתחדש. בכך שאתם נותנים תשומת לב להתחדשות, אתם יכולים להתחיל להבין באופן חווייתי שההתחדשות היא הטובה שלכם, היא המקום או התהליך שכדאי להתמסר אליו. זה יכול להרגיע את הבהלה שיש בכם, ולאפשר לכם להתמסר יותר בקלות לאותה ההתחדשות, אשר בה אתם נמצאים.

זו הבחירה שבה בני אדם נמצאים. ההתמקדות בהתחדשות היא מה שאנו מציעים לכם לתרגל, כדי לסייע לכם לחצות את הפחד, לחצות את הזרות וליהנות יותר ממי שאתם.

אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך שלום.

טוהר.